

У недавној изјави, коју је пренио Танјуг (30. 7), српски бизнисмен Милан Беко изјавио је да је Србија под владавином ДС изгубила свој економски суверенитет. У овоме тексту желимо изнијети компатибилну тезу да је Република Српска (РС), у периоду владавине СНСД од 2008-2014. године, у великој мјери изгубила свој економски суверенитет. Та драматична хипотеза додатно добија на значају када знамо да РС, како је *Dayton Peace Agreement*

(ДПА) лоцира у БиХ, није суверена држава у политичком смислу, али да је у економском смислу у значајној мјери суверена. То је јасно видљиво из омјера средстава којима располаже РС, а која се троше њеном сувереном одлуком у односу на средства која се троше у координацији с БиХ нивоом: буџет РС износи 2.3 млрд. БАМ, а отприлике још толико се троши и на нивоу градова/општина, док се РС средства на нивоу БиХ буџета крећу око 580 мил.

Економски суверенитет дефинишемо као *способност државе да самостално одређује правила, регулативе и прописе под којима се могу црпити, користити и размјењивати ресурси њене територије и на њеној територији*

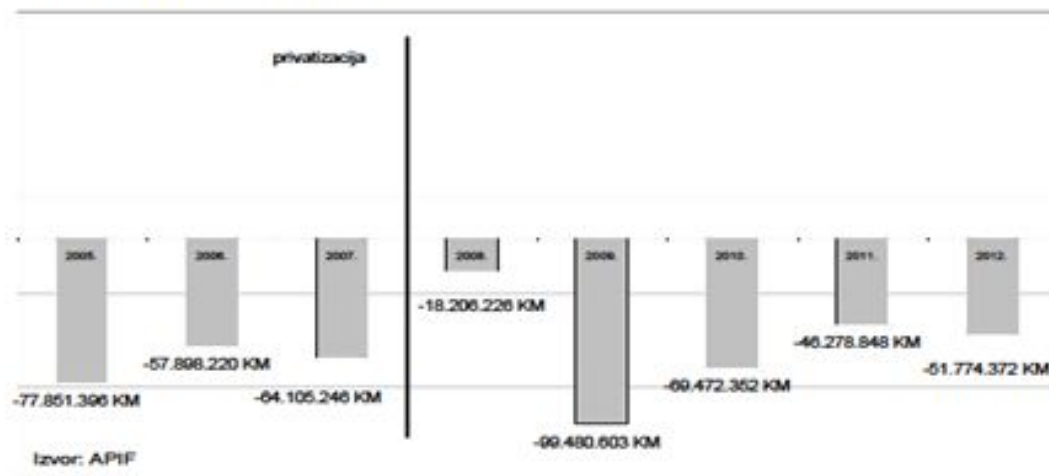
Економски суверенитет у условима глобализације добија све више значаја, на основу чињенице да екстерни фактори, било институционални (IMF, WB, WTO итд) било ванинституционални (транснационалне корпорације), у ситуацији ширења тржишта, могу изнудити доношење прописа и законских оквира који иду мимо воље и интереса грађана и држава. По свему судећи „политичка“ сувереност постаје све мање реални садржај међународних односа, који све више има само симболички значај, нарочито код „малих“ држава. Стварна ситуација се врти око борбе за ресурсе.

ИРБРС

Gubitak Rafinerije nafte ad. Brod

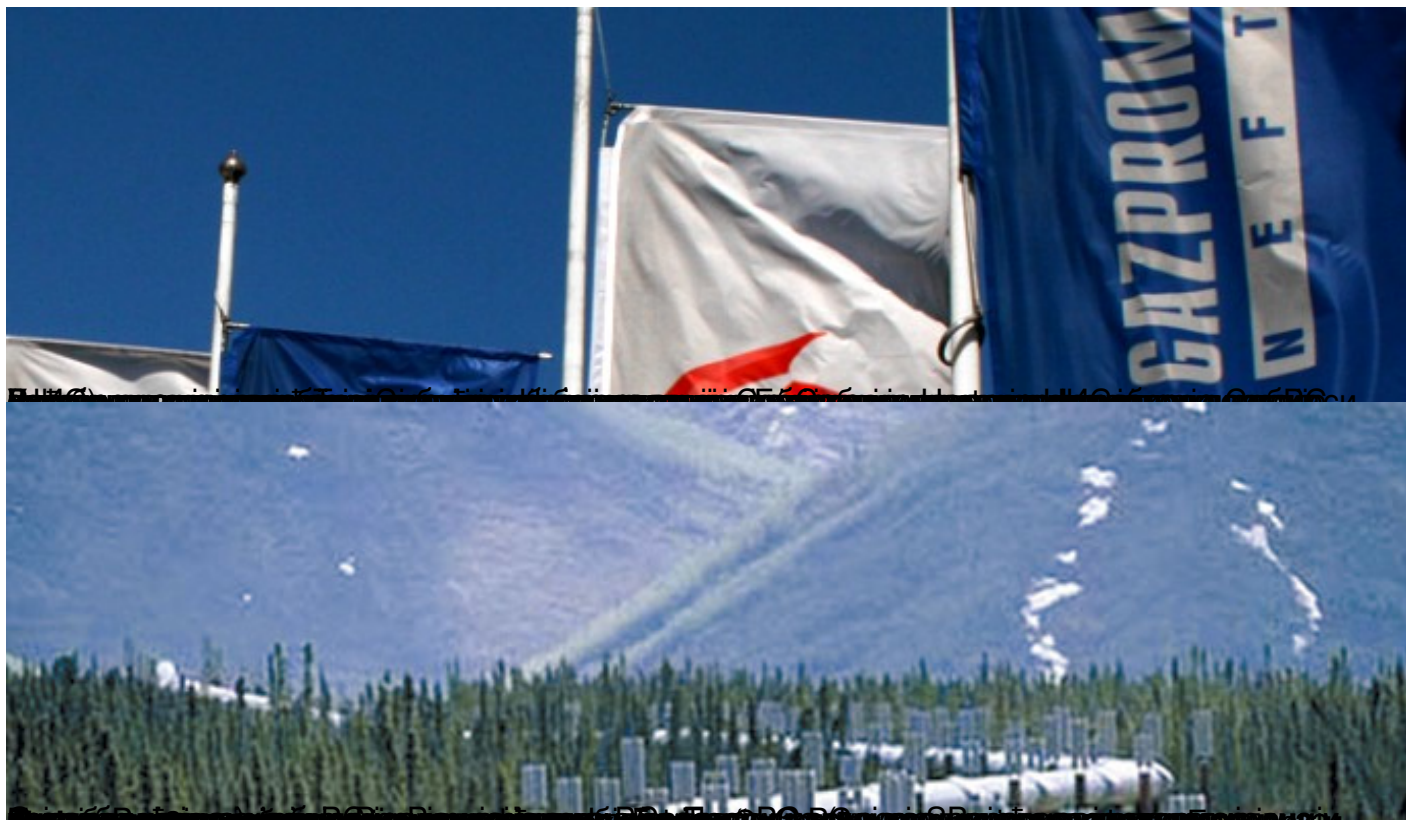

Рудник и термоелектрана Угљем (2006.) - 46.161.145 KM, 2007. - 46.161.145 KM, 2012. - 46.161.145 KM

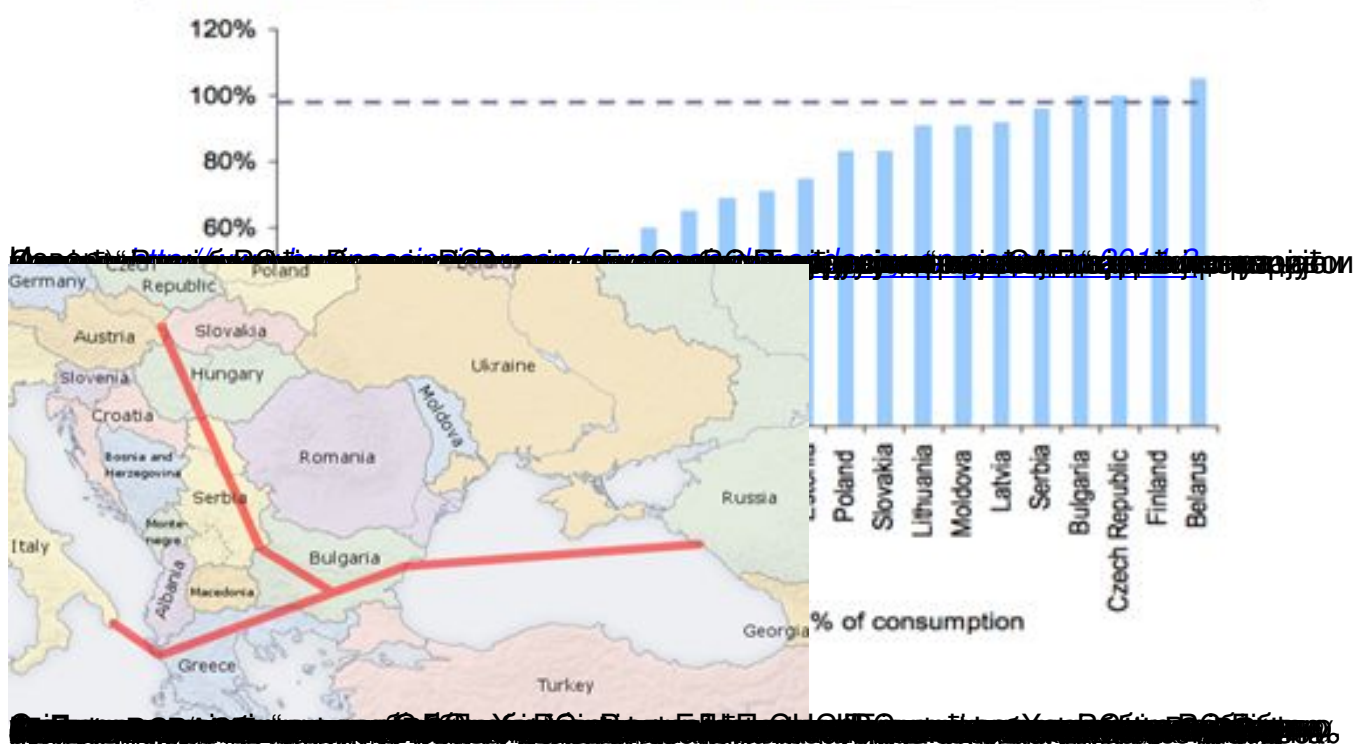
рије нафте ад.Брод

Дијаграм 3: увозна зависност од руског гаса

Import Dependency on Gazprom

Пише: Александар Савановић
петак, 15 август 2014 07:06

